

[Støtter.]

marked under den netop overståede havnearbejderstrejke.

Sveriges aftale gælder kun industrivarer, en særlig ordning for papir, og den kan opsiges med et års varsel og indeholder restriktionsmuligheder, der ensidigt kan etableres mod svensk industri. Denne ordning er meget utilfredsstillende for svenske virksomheder. Det kan vi læse alt om i de svenske aviser. En tilsvarende handelsaftale mellem Danmark og EF vil derfor ikke alene være ødelæggende for dansk landbrug og fiskeri, men også skabe usikkerhed og utryghed i dansk industri.

Det er muligt, at modstanderne vil hævde, at opsigelsen og restriktionerne aldrig vil blive praktiseret. Det kan de sagtens sige, men de kan ikke garantere noget som helst, og derfor vil en handelsaftale få en negativ indvirkning på industriens investeringer og betyde en faldende tendens. En handelsaftale vil kræve en total omstilling og omlægning af landbrug og fiskeri, og den vil tage mange år og koste megen kapital, og den vil skabe en almindelig usikkerhed og modløshed i dansk industri.

Jeg henstiller indtrængende og alvorligt til alle, der er i tvivl om, hvor de skal sætte deres kryds, nøje at overveje den situation, der opstår, når England går med og Danmark vælger at stå udenfor. Danmark vil komme ud for en voldsom valutakrise, og vi kan risikere at blive frataget vor økonomiske selvstændighed. Manglende valutaindtægter og en helt usikker markedssituation for dansk industri vil føre til en betydelig arbejdsløshed. Det økonomiske grundlag for vor levestandard vil omgående blive forringet, og det vil blive nødvendigt at gribe ind med omfattende nedskæringer og restriktioner, som vil betyde et alvorligt tilbageskridt i fremgangslinjen.

I samme åndedræt må jeg understrege, at ingen må leve i den fejlagtige tro, at dansk økonomis problemer og skavanker er løst blot ved dansk tilslutning til EF. Vi får et stærkere og et bedre grundlag for at løse den

mangeårige ubalance, men der skal alligevel tages helt anderledes håndfast på den opgave, det er at nedbringe det offentliges udgiftsstigninger. Det er disse stigende udgifter, som er den egentlige årsag til vore vanskeligheder.

Det er absolut nødvendigt at spare og skære ned på alle de områder, hvor det kan gøres, også fordi et medlemskab nødvendigvis medfører ansættelse af en del medarbejdere i den offentlige administration. Men det er fuldstændig overdrevet og fuldstændig meningsløst, som mindretallet behandler dette spørgsmål. Selvfølgelig skal der medarbejdere til at administrere f. eks. landbrugsordninger, som skal skaffe os et milliardbeløb i mervaluta, men samtidig kan landbrugsorganisationerne da formentlig spare nogen arbejdskraft. Og tænk på, hvad egentlig kildeskatten koster at administrere. Her er jo tale om millionbeløb, store millionbeløb i administrationsomkostninger, og denne udgift, denne omkostning, havde SF ikke nogen som helst betænkelighed ved, da man i sin tid indførte kildeskatten. Der må være en smule rimelighed i tingene, og jeg mener, at dette spørgsmål er af rent propagandistisk og agitatorisk art; det står ikke i noget som helst rimeligt forhold til de faktiske problemer, vi står over for.

Der kan være grund til at tage andre af mindretallets påstande op til nærmere belysning. F. eks. frygter det, at muligheden for at føre en effektiv egnsudviklingspolitik vil blive indskrænket. Er der overhovedet noget som helst grundlag for den frygt? Svaret er nej. Det, vi kalder egnsudviklingsloven, er en lov om direkte og indirekte statsstøtte til industrivirksomheder, og den indeholder alle former for subsidier lige fra kontante tilskud og kontante lån med lav rente til statsgarantier. Alle tænkelige former for støtte er indeholdt i den lovgivning, og den er accepteret af Fællesskabet. Hvad er det for ideer om industristøtte eller, om man vil, egnsudvikling, som mindretallet frygter ikke kan accepteres af EF?

I det hele taget er mindretalsudtalelsen